

plnomocník poplatníků podle § 263 odst. 1 zák. č. 76/27. Šlo mu tedy zřejmě o živn. provozování této činnosti a úřady politické rozhodovaly tedy právem o tom, zda vyhovuje podmínkám, za kterých je oprávněn živnost takovou provozovati. Dospěly k tomu, že by k tomu potřeboval koncese podle cit. dekretu dvorské kanceláře. Zjistivše, že koncese té nemá, nevzaly opověď na vědomí a zapověděly, aby činnost tu po živnostensku provozoval. Tím znemožnily mu jen živnostenské provozování oné činnosti, ale nezasáhly nijak do event. práva jeho, plynoucího z § 263 zák. o daních přímých, kteréžto ustanovení živn. provozování oné činnosti vůbec neupravuje.

### Č. 10.503.

**Policejní právo trestní: O pojmu »nákladní auto« ve smyslu vyhlášky zem. presidenta země mor.-slez. z 30. listopadu 1930 o zákazu dopravy osob nákladními automobily.**

(Nález ze dne 25. dubna 1933 č. 13.909/31.)

V ě c: Jan Sch. v K. proti zemskému úřadu v Brně o policejní přestupek.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem policejního ředitelství v Opavě z 28. března 1931 byl st-l uznán vinným přestupkem vyhlášky zem. presidenta země mor.-slez. z 30. listopadu 1930, již zakázána byla hromadná doprava osob nákladními automobily, jehož se st-l dopustil tím, že na svém nákladním autě dopravoval hromadně osoby. Podle článku 3 bodu 1 zák. z 14. července 1927 č. 125 Sb. potrestán byl pokutou 100 Kč v případě nedobytnosti vězením v trvání tří dnů. Odvolání st-lovo zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodu, že skutková podstata přestupku jest prokázána doznáním st-le a zjištěním bezpečnostního orgánu. Auto st-lovo je, jak svědčí typové osvědčení, autem nákladním a k dopravě osob tedy nepřípustným. Přizpůsobení karoserie typům karoserií autobusu nemůže nic změnit na povaze auta jako auta nákladního.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Stížnost vytýká, že žal. úřad založil své rozhodnutí pouze na typovém osvědčení, na němž bylo ostatně již 8. dubna 1929 okresním úřadem v Hlučíně poznamenáno, že pro auto v něm uvedené přiděleno evidenční číslo jako pro omnibus. Vytýká, že žal. úřad nedal provést důkaz prohlédnutím auta, ačkoliv st-l již ve svém odvolání tento důkaz nabízel a provedení jeho se domáhal. Důkazem tím bylo by bývalo prokázáno, že auto st-lovo je autobusem a nikoli autem nákladním. Tuto námitku uznal nss důvodnou.

Nař. rozhodnutí se odvolává na znění typového osvědčení vydaného pro st-lovo vozidlo, podotýkajíc, že přizpůsobení karoserie typu karoserie autobusu nemohlo nic změnit na povaze auta jako auta nákladního. Naproti tomu st-l tvrdil již ve svém odvolání a rozvádí tento svůj

názor také ve stížnosti, že nelze posouditi, zdali určité vozidlo jest vozidlem nákladním, pouze podle obsahu typového osvědčení, a poukázal a poukazuje na to, že jednak evidenční číslo na vozidlo bylo příslušným úřadem přikázáno pro omnibus, jednak, že daň z motorových vozidel předepsána byla st-li za autobus, že tedy úřad daň vyměřující vozidlo za autobus uznal.

Ježto žal. úřad nabídnutý důkaz neprovedl, je patrné, že pokládá za jedině rozhodující pro posouzení, je-li vozidlo automobilem nákladním či nikoliv, obsah typového osvědčení. Tento názor není správný. Šlo o přestupek vyhlášky zem. presidenta země mor. slezské z 30. listopadu 1930 č. 43.361/V/11, kterou byl vydán zákaz hromadné dopravy osob nákladními automobily. Vzhledem k účelu tohoto opatření nelze za »nákladní automobil« pokládati než takové vozidlo, které podle své konstrukce a svého vnějšího upravení je uzpůsobeno jen k dopravě nákladů a jež proto k dopravě osob se nehodí a pro dopravu tu nejeví se dostatečně bezpečným. Půjde pak při posouzení trestnosti vždy o to, je-li vozidlo podle konstrukce své a své úpravy uzpůsobeno tak, že je vozidlem pro dopravu osob. Typové osvědčení není sice úplně bezvýznamné, ale tvrdí-li strana a dokazuje-li, že přes osvědčení to jde o auto osobní (autobus), pak osvědčení to nemůže býti jedině rozhodujícím.

St-l tvrdil ve správním řízení, že automobil, v němž dopravoval osoby, není vozem nákladním, nýbrž autobusem, tedy vozem osobním a vedl o tom důkaz ohledáním jako i skutečnostmi svrchu uvedenými. Žal. úřad navržený důkaz neprovedl a nezaujal ani stanoviska k tomu, že jiný úřad vozidlo st-lovo kvalifikoval jako autobus. V tom spočívá podstatná vada řízení. Tato vada byla způsobena názorem žal. úřadu, že rozhodným je jedině obsah typového osvědčení; nesprávnost názoru toho byla shora dovozena a slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

#### Č. 10.504.

**V z o r k y:** I. \* Opustí-li výrobek z vůle chránitele, jenž jest i výrobcem, sféru jeho podniku s určením, aby se ho dostalo spotřebiteli buď přímo nebo nepřímo cestou meziobchodu, jest tím podle § 10 lit. a) vzorkového patentu č. 237/1858 ř. z. dán do obchodu. — II. Kterákoliv ze skutečností, uvedených v § 19 vzork. patentu stačí sama o sobě ke zjištění, že zápis vzorku je neplatný a neúčinný.

(Nález ze dne 25. dubna 1933 č. 7439.)

**P r e j u d i k a t u r a:** ad II.: Boh. A 9747/32.

**V ě c:** Jan Z. ve V. (adv. Dr. Ant. Fischer z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o ochranu vzorkovou.

**V ý r o k:** S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

**D ů v o d y:** Podle osvědčení úřadu pro zápis známek a vzorků obch. komory v Liberci z 8. září 1928 podala tam fa Johann Z. dne 8. září 1928 o 9. hodině zapečetěnou obálku, obsahující podle udání z jednoho kusu řezaný nastrčitelný hák a byl tento deposit zapsán do vzorkového rejstříku svazek XXIII str. 253 č. rejstříku 48.566.